

FER IGRA

FUDBALER IZ KAMERUNA
ŠEST GODINA U CRNOJ GORI

Alfons Sopo – poliglota i intelektualac

strane 10-11

Broj 20 | Podgorica, februar 2021.

Revija Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore

PRIČE IVANA NOVOVIĆA
I BOŽA OSMAJLIĆA

**Druga karijera:
Fudbaleri
sa diplomom**

strane 8 - 9

**MIODRAG RADULOVIĆ,
SELEKTOR
REPREZENTACIJE
CRNE GORE**

**Novi
početak**

strane 4-5

ODRŽANA JE IV REDOVNA SKUPŠTINA SINDIKATA PROFESIONALNIH FUDBALERA CRNE GORE

Draško Božović je dobio poklon SPFCG za najboljeg igrača lige u prošloj sezoni

ŽELJKO JANOVIĆ, PREDSEDNIK SINDIKATA PROFESIONALNIH FUDBALERA CRNE GORE

Pokrećemo inicijativu u cilju pronalaženja modela održivosti fudbala u Crnoj Gori

Poštovani fudbaleri,

Nalazimo se u teškim i neizvjesnim vremenima, u kojima je najvažnije sačuvati zdravlje. Fudbal je, međutim, pokazao da i u nepredviđenim i nikad viđenim okolnostima može da se nastavi i da pobijedi.

Zato – iskrene čestitke svima vama na odgovornom ponašanju i profesionalizmu u izazovnim trenucima. Zahvaljujući vama fudbal je nastavio da živi...

I Sindikat profesionalnih fudbalera je bio uz vas U dogovoru sa FSCG usvojen je naš predlog da se ugovori igrača, koji su isticali u maju, automatski produže do kraja prošle sezone, što je, smatramo, bila velika i pozitivna stvar, koja vam je donijela mirnoću u poslu kojim se bavite.

To je bila i naša obaveza, a FSCG je, kao i uvijek, izašao u susret...

Međutim, problemi nisu riješeni, nažalost. U tekućoj sezoni registrovani su i objavljeni finansijski problemi u klubovima – sada u OFK Titogradu, ranije u Rudaru i Petrovcu. Naravno, ispaštaju igrači. Poznat je naš stav da bi u svim klubovima trebalo da igraju isključivo profesionalci, igrači sa

ugovorima, jer samo oni mogu da budu zaštićeni. Kada fudbaler nema ugovor i igra kao amater, nama su ruke vezane.

Mi ćemo nastaviti da radimo na profesionalizaciji našeg fudbala, razgovaraćemo sa svim relevantnim institucijama, jer jednostavno moramo da nađemo rješenje – da li kroz određivanje vlasničke strukture, kroz partnerstvo.

Kao što smo upoznali vaše predstavnike na Skupštini SPFCG, u narednom periodu iniciraćemo organizovanje okruglih stolova na temu „Vlasnička struktura i

održivost crnogorskog klupskog fudbala“ na koji ćemo pozvati sve relevantne aktere kako iz fudbala, tako i iz nadležnih organa i pokušati da dođemo do prihvatljivog rješenja na dobrobit svih.

Bićemo u narednom periodu veoma aktivni u razgovorima sa svima – od fudbalskih do izvršnih vlasti – pokrećemo inicijativu u cilju pronalaženja modela održivosti fudbala u Crnoj Gori.

Za nas su status fudbalera i njihova zaštita pitanje svih pitanja, ali imamo i druge projekte i aktivnosti.

Projekat “Red button” vezan je za borbu protiv namještanja utakmica. Riječ je o projektu FIFPro, koji je, zapravo, aplikacija za pametne telefone putem koje igrači mogu, apsolutno anonimno, da prijave neregularnosti u takmičenju.

Drugi projekat SPFCG je “Druga karijera”, koji se bavi edukacijom fudbalera i daje im smjernice prilikom odlučivanja čime da se bave kada predstanu da igraju fudbal.

U sklopu projekta potpisan je ugovor sa Fakultetom za menadžment iz Herceg Novog, koji ima mogućnost za kompletno on-line školovanje, a po kome će članovi SPFCG imati 30 odsto, a članovi njihovih porodica deset odsto popusta na školarinu.

Primjeri dvojice vaših kolega, Ivana Novovića i Boža Osmajlića, koji su vam ispričali njihove priče u ovom broju „Fer igre“, govore da je moguće graditi fudbalsku karijeru, a ne zanemariti i obrazovanje.

Fudbal donosi radost, fudbal je ljubav, ali karijera traje kratko, neizvjesna je i puna prepreka, tako da je stvaranje podloge za nastavak života i nakon fudbala, od vitalnog značaja...

SADRŽAJ

**POČINJE DRUGI DIO
PRVENSTVA CRNE GORE
K BUDUĆNOST PRED
ODBRANOM TITULE**

12-13

**ALFONSO DEJVIS –
FUDBALSKA SENZACIJA
DJEČAK IZ
IZBJEGLIČKOG KAMPA**
22-23

**FIFPRO ODAO POČAST LJUDIMA KOJI
SU PROMIJENILI FUDBAL
BORCI ZA LJUDSKA
I FUDBALSKA PRAVA**

20-21

Nova era crnogorskog reprezentativnog fudbala počela je krajem decembra – nacionalni tim je dobio šestog selektora, drugog nakon Branka Brnovića, koji je trenersku karijeru počeo i gradio u Crnoj Gori.

Miodrag Radulović je i najveći uspjeh u karijeri ostvario na „svom terenu“, osvajanjem titule sa ekipom Budućnosti 2012. godine, ali je i čovjek sa velikim iskustvom rada u reprezentacijama.

Bio je selektor naše omladinske selekcije – prva generacija od samostalnosti – koju je uveo u elitnu rundu kvalifikacija za Evropsko prvenstvo, prethodno je vodio U 19 sastav Srbije i Crne Gore u završnici velikog takmičenja, da bi četiri godine bio na klupi Libana, koju je odveo na finalni turnir prvenstva Azije, prvi put u istoriji.

Nakon osam godina u inostranstvu, vratio se tamo gdje je i počeo i, kako kaže, svojoj kući.

„Hvala čelnicima FSCG na povjerenju, ovo je kruna mog dosadašnjeg rada, priznanje na koje ću biti ponosan do kraja života. Ponosan jesam, ali imam obavezu i da vratim nešto Fudbalskom savezu. Oдавde sam krenuo, to ne zaboravljam, rad u FSCG mi je otvorio vrata u daljoj karijeri. Obaveza mi je da znanje i iskustvo unesem u naš nacionalni tim i da radim u interesu našeg fudbala“, kazao je Radulović.

Klupu nacionalnog tima – najprestižniji posao ne samo u CG fudbalu, već i u sportu uopšte – preuzeo je u specifičnom trenutku.

Crna Gora je, pod Farukom Hadžibegićem, napravila rezultatski uspjeh, plasirala se iz C u B Ligu nacija, ali uglavnom zahvaljujući slabostima konkurenata, posebno Luksemburga, koji je u dva meča sa „sokolima“ ostvario i bolji skor i mnogo bolji utisak.

Prethodni „ozbiljni“ takmičarski ciklus – kvalifikacije za EURO, koje su „sokoli“ završili sa tri boda iz tri remija – pokazao je koliko je reprezentacija daleko od selekcija top klase.

Radulović je svjestan toga.

„Ne potcjenjujem igranje u Ligi nacija, ali nas sad očekuje top nivo. Znamo kako smo završili posljednje kvalifikacije za Evropsko prvenstvo, želimo i moramo da napravimo iskorak“, kazao je selektor.

Crna Gora narednog mjeseca počinje nastup u kvalifikacijama za Mundijal u izazovnoj i teškoj grupi, u kojoj su tri selekcije – po kvalitetu, reputaciji, broju igrača sa značajnim ulogama – daleko ispred. Holandija, Turska i Norveška su veliki favoriti

u borbi za jednu od prve dvije pozicije.

„Svakoga cijenimo, ali najviše sebe“, istakao je Radulović.

„Ovaj nivo takmičenja ne trpi improvizacije. Očekivanja javnosti i navijača su velika, želi se uspjeh, što je normalno. Mi

želimo da napravimo pomak“, podvukao je selektor.

Ono što je dobro jeste raspored na startu, ako se igranje tri utakmice u sedam dana može i nazvati dobrim rasporedom. Uglavnom, Crna Gora 24. marta gostuje Letoniji,

Savićević: Radulović poznaje ambijent i igrače

Predsjednik FSCG Dejan Savićević kazao je da je Miodrag Radulović bio logičan izbor za novog selektora.

“Odlučili smo sa za Radulovića jer je u ovom momentu morao da dođe neko ko poznaje ambijent. Nismo imali vremena da dovedemo nekog trenera koji nikad nije gledao reprezentaciju, ili nekog stranca. Dovedi smo čovjeka koji je od marta, otkada je počela pandemija koronavirusa, tu u Podgorici, koji je odgledao svih šest utakmica reprezentacije u Ligi nacija, koji odlično poznaje tim i većinu igrača. Sve to umijeće koje je pokazao u inostranstvu može da pokaže sada, a generalno mislim da je ovo prava prilika za njega – jer, svakom ko se bavi trenerskim poslom cilj mu je da jednog dana vodi nacionalni tim“, objasnio je Savićević.

**MIODRAG RADULOVIĆ, SELEKTOR
REPREZENTACIJE CRNE GORE**

Želimo iskorak i da se hrabro borimo za svaki bod

„Ne potcjenjujem igranje u Ligi nacija, ali nas sad očekuje top nivo. Znamo kako smo završili posljednje kvalifikacije za Evropsko prvenstvo, želimo i moramo da napravimo iskorak“, kazao je selektor

27. marta dočekuje Gibraltar, a tri dana kasnije Norvešku.

„Važan je start, imam iskustvo takve vrste iz Libana. Moramo da se spremimo za početak. Imamo dobar raspored, dobri rezultati daju samopouzdanje, ako se ukaže prilika i šansa borićemo se ravnopravno i hrabro sa svima za svaki bod. Ne volim obećanja, imam 20 godina iskustva, ali ako želite sreću, moraju da se ispoštuju i neka fudbalska pravila“, istakao je Radulović.

U takmičenje sa novim selektorom Crna Gora će ući praktično bez treninga – prvi put će u potpunom sastavu trenirati dan uoči starta i meča u Letoniji.

„Imam viziju kako ćemo da izgledamo, ali nemamo mnogo vremena za početak. Sada je najvažnije da igrači koje želim da pozovem budu zdravi, da mogu da dođu... Pripreme ćemo bazirati na taktičkim zadacima, moraćemo da razgovaramo mnogo, moraćemo mnogo da skeniramo prva tri

protivnika. To je najbitnije, jer onda ostaje da se fokusiramo na naš tim“, kaže Radulović.

Povoljna okolnost je što je Radulović već saradivao sa velikim brojem igrača, koji su nosioci nacionalnog tima – trenirao je Jovetića i Savića u omladinskoj selekciji, Nikolu Vukčevića u Budućnosti, radio je sa Radunovićem, Raspopovićem, Ščekićem, Mugošom...

Pratio je i domaće takmičenje, zna koliko mogu igrači iz CFL, a u ovako napornom rasporedu svaki fudbaler biće veoma važan...

„Trebaće nam mnogo rotacija za tri utakmice u sedam dana, a ja sam siguran da će igrači prepoznati šta se od njih traži. Takvi su bili i sa 19 godina, sada su još bolji i zreliji. Moramo da imamo i plan A, i plan B, a sada zbog kovida i plan C. Mnogo je nepoznanica, ali plan imam, kao i ogromnu energiju, a svih ovih godina ono što je bila

Uvijek sam cijenio našu ligu, trenere i igrače

Prvi Radulovićev korak nakon preuzimanja funkcije selektora bila je posjeta crnogorskim prvoligaškim klubovima.

„Zadovoljan sam onim što sam vidio u našim klubovima. U razgovoru sa stručnim štabovima shvatio sam da su veoma ambiciozno, uz veliku dozu stručnosti, ušli u pripreme za drugi dio sezone. To mi daje nadu da će sve ekipe biti spremne za nastavak sezone, da ćemo gledati puno kvalitetnog fudbala jakog ritma, što će biti od koristi i reprezentaciji“ rekao je selektor.

Pratio je i naše klubove u Antaliji...

„Uvijek sam cijenio našu ligu, naše trenere i naše igrače. Podatak da je 70 odsto igrača u nacionalnom timu poniklo u našim klubovima govori da postoji kvalitet. Siguran sam da ima igrača u našoj ligi i tu ćemo tražiti bazu za proširenje. Mi imamo preko 110 igrača van granica Crne Gore, ali nećemo gledati u tuđe dvorište prije nego u naše. Mi nemamo luksuz da se odrekemo bilo kojeg igrača, ima nekih koji nisu pozivani, sticajem okolnosti, ali najvažnije je da imamo što veću bazu i da možemo da zovemo igrače koji igraju u svojim klubovima i imaju takmičarski ritam“, rekao je Radulović.

Tokom boravka u Antaliji sastao se i sa fudbalerima koji igraju u inostranstvu, a koji su među kandidatima za nacionalni tim.

„Nadam se da će oni tokom priprema pronaći pravi ritam, kako bi bili spremni za martovske utakmice reprezentacije. Uz to, važno je i da mi iz stručnog štaba uspostavimo lični kontakt sa igračima koji su u krugu kandidata za reprezentaciju, da porazgovaramo o planovima jer na okupljanju u martu neće biti previše vremena za to“, istakao je Radulović.

konstanta nacionalnog tima – igrači su uvijek imali ogroman motiv i želju da igraju u dresu reprezentacije, što je, takođe, važna početna osnova“, naglasio je Radulović.

Godina velikih iza

Mlađe crnogorske reprezentativne selekcije imaće izazovnu 2021. godinu u kojoj će pokušati da poprave utisak iz prošle.

Mladi fudbaleri će, takođe, vjerovatno dobiti priliku da se pokažu na međunarodnoj sceni, što im je globalna pandemija koronavirusa uskratila u 2020.

Bila je to godina u kojoj su, više nego ostali, ispaštali naši kadeti – generacija fudbalera rođenih 2003. i mlađi, koja zbog pandemije nije ni imali priliku da nastupi u elitnoj rundi kvalifikacija, iako je to pravo izborila na terenu.

Omladinci, generacija igrača rođenih

Mlađe reprezentativne selekcije ulaze u 2021. godinu sa ciljem da poprave utisak iz prethodne, a mladi fudbaleri da steknu dragocjeno iskustvo internacionalnih mečeva koje im je u 2020. bilo uglavnom uskraćeno zbog otkazivanja takmičenja usljed koronavirusa

2001. i mlađi, takođe je neparavno „propustila“ čitav niz jakih utakmica, zbog otkazivanja premijernog izdanja kvalifikacija po sistemu Lige nacija, koje su trebalo da startuju po ugledu na takmičenje seniorskih selekcija.

„Puni program“ imala je samo mlada reprezentacija Crne Gore, koja nije opravdala očekivanje jer je takmičenje u

grupi završila na posljednjem mjestu. Nova generacija koju predvodi selektor Miodrag Vukotić pokušaće u novom ciklusu da popravi utisak...

MLADI DOBILI TEŠKU GRUPU

Neki od fudbalera U21 selekcije koji su bili nosioci u prošlom ciklusu, poput defan-

azova

živca zagrebačkog Dinama Stefana Milića i napadača Crvene zvezde Nikole Krstovića, imaju pravo nastupa i u predstojećim kvalifikacijama, što je dobra osnova da se napravi bolji rezultat.

Mladi su, međutim, na žrijebu u Nionu dobili tešku grupu u kojoj nema selekcije protiv koje su unaprijed upisani bodovi. Italija iz prvog i Švedska iz drugog šešira su veliki favoriti, iz trećeg je izvučena neugodna Republika Irska, iz četvrtog Bosna i Hercegovina, a iz posljednjeg, šestog, selekcija Luksemburga koja nije za potcijenivanje, s obzirom na progres koji je ova zemlja ostvarila posljednjih godina u „najvažnijoj

sporednoj stvari“, a što je nedavno u Ligi nacija na svojoj koži osjetila i naša seniorska selekcija.

Mlada reprezentacija Crne Gore počće kvalifikacije 29. marta utakmicom sa Bosnom i Hercegovinom na domaćem terenu, za 4. jun je zakazano gostovanje Luksemburgu...

- Grupa je teška, mislim čak i teža nego u prethodnom ciklusu - kazao je selektor Miodrag Vukotić, koji je dobio povjerenje da vodi U21 selekciju u još jednom ciklusu.

- Moramo da se prilagodimo grupi i pokušamo da napravimo što bolji rezultat. Uoči početka prošlih kvalifikacija bio sam veoma optimističan, ali rezultatski nismo dobro prošli. Sigurno je da ćemo pokušati da izvučemo pouke iz tih kvalifikacija kako bismo rezultatski bili bolji - dodao je selektor mladih.

Crna Gora je u prošlom ciklusu bila posljednja u konkurenciji Španije, Izraela, Sjeverne Makedonije, Kazahstana i Farskih Ostrva, bez obzira što je, na primjer, protiv Španaca u oba meča ostavila dobar utisak, uprkos porazima, što je Kazahstanu dala četiri gola u gostima, Faranima tri kod kuće...

Presudili su, međutim, porazi na domaćem terenu - Crna Gora je kod kuće izgubila četiri od pet utakmica.

- Želim da u predstojećim kvalifikacijama budemo više takmičari, ali biće potrebno i malo sportske sreće, kao i da nas zaobiđu kadrovski problemi - kazao je Vukotić i zaključio:

- Najvažnije je da momci imaju što veću minutažu u svojim klubovima, kako bi na pravi način odgovorili izazovima koji su pred njima.

DRAŠKOVIĆ SA OMLADINCIMA NASTAVLJA NIZ

A za veću minutažu igrača u klubovima trebalo bi da se „pobrine“ i pravilo Fudbalskog saveza Crne Gore koje je stupilo na snagu ove sezone, da u svakom timu u Telekom 1. CFL u svakom momentu na terenu moraju sa se nađu barem dvojica igrača mlađih od 21 godinu.

U nekim klubovima tako će minutažu imati ne samo mladi, već i omladinski reprezentativci, koji će već od 23. do 29. marta u Izraelu igrati kvalifikacionu grupu za plasman EP, gdje će osim domaćina rivali biti Ukrajina i Bjelorusija.

Omladinsku selekciju je u međuvremenu preuzeo Slobodan Drašković, umjesto

Milorada Pekovića, koji je ljetos odlučio da se posveti klupskom fudbalu i sjeo na klupu Podgorice.

Drašković je tako dobio šansu da nastavi započeti posao sa generacijom koju je predvodio u kadetskom uzrastu, sa kojom je marta prošle godine izbio plasman u elitnu fazu kvalifikacija za EP. Ta selekcija, zbog poznatih okolnosti vezanih za koronavirus i otkazivanja svih turnira elitne runde, nije ni dobila priliku da se oprobna na turniru u Poljskoj.

A prethodna generacija omladinaca zbog koronavirusa i otkazivanja kompletnog takmičenja nije dobila priliku da debituje u kvalifikacijama po sistemu Lige nacija, novom formatu koji je trebalo da startuje 2020. godine, čime su mladi fudbaleri bespovratno izgubili šansu da odigraju barem šest jakih takmičarskih mečeva.

UEFA je, naime, još u maju 2019. odlučila da promijeni format kvalifikacija za omladinske timove i uvede takmičenje po sistemu Lige nacija, gdje je svaka reprezentacija imala zagarantovano učešće na barem dva turnira.

Crna Gora je, na primjer, žrijebana u grupu 3 Lige C, sa Azerbejdžanom, Andorom i Farskim Ostrvima, odakle je, u zavisnosti od plasmata, trebalo da ide dalje, ali je velika pandemija sve poništila, a taj sistem ostaje da čeka bolja vremena.

UEFA je zato odlučila da skрати kvalifikacije koje se igraju ovog marta, igraće se samo jedna faza (bez preliminarne i elitne runde), a nakon martovskih turnira u junu će se igrati plej-of, a u julu Evropsko prvenstvo.

RADOVAN KAVAJA VODI KADETE

Prošla generacija kadeta je bila uskraćena da igra elitnu rundu kvalifikacija, a nova, pod novim selektorom Radovanom Kavajom, tek treba da se izbori za elitu.

Kadeti će, za razliku od omladinaca, startovati tek u septembru ili oktobru, kada će širom Evrope biti održani preliminarni turniri kvalifikacija za EP.

Naša selekcija je u grupi sa Danskom, Turskom i Maltom, a domaćin grupe biće naknadno određen.

Kavaja je tokom trenerske karijere vodio seniorske timove Mogrena, Lovćena, Mladosti i Grblja.

On će kadetske reprezentativce selektirati iz klubova, a dobra „baza“ je i pionirska reprezentacija, koju selektor Goran Perišić sprema za veće izazove.

Božo Osmajlić – napadač i magistar

Božo Osmajlić je napadač Jezera, bio je član šampionske generacije OFK Titograda, tadašnje Mladosti, iza sebe ima četiri prvoligaške sezone, sa Beranama i Iskrom je, kao i sa Jezerom, izborio plasman u prvoligaški rang...

Osmajlić će, međutim, uskoro da bude i magistar političkih nauka, nakon što je osnovne studije na Univerzitetu Crne Gore završio u roku.

„Ostao je još samo magistarski rad“, kaže 27-godišnji Osmajlić, koji je akademsku karijeru gradio paralelno sa fudbalskom.

Zaposlen je u Ministarstvu finansija, vikendima je njegov posao da daje golove...

„Nije lako bilo uskladiti sve obaveze, ali obrazovanje, kasnije i posao, značajni su mi za egzistenciju, dok fudbal za mene predstavlja nešto što i dalje najviše volim da radim. I kada se čovjek dobro organizuje, kada ima svoje ciljeve i želi da ih ostvari, sve je moguće“, kaže Osmajlić.

Iako je fudbal ljubav i strast, nijednog trenutka, kaže, nije ni razmišljao da zanemari studije...

„Porodica je imala veliki uticaj, moja majka je učiteljica, tako da sam imao i podršku, ali i neku vrstu obaveze da se posvetim školovanju. I ja sam bio svjestan šta mi to donosi i kakvu sigurnost dobijam, jer sa fudbalom nikada ne znaš – potrebno je sreće, konkurencija je velika, jedna povreda može sve da promijeni...“, kaže Osmajlić.

Dok je bio na studijama „birao“ je klubove u kojima je mogao da postigne i jedno i drugo...

„Potrebno je dosta odricanja sa moje strane, a razumijevanja u klubovima. Tamo gdje sam igrao uvijek sam davao sve od sebe, ljudi su to vidjeli, imali su

razumijevanja, a i dobijao sam podršku... Mislim da sam se i ostvario na tom polju, jer sam paralelno sa studijama, osvojio titulu i Kup u Crnoj Gori sa OFK Titogradom, tri puta sam bio šampion druge lige, a u prvom dijelu tekuće sezone bio sam važan igrač prvoligaškog Jezera. Nisam

obezbjedio egzistenciju, to je i nemoguće u našem fudbalu, ali imam diplomu, posao... Bilo je i nekih ponuda da idem u inostranstvo da igram fudbal, ali odlučio sam da ostanem, da nastavim studije“, ističe Osmajlić, koji je u jesenjem dijelu sezone upisao 16 nastupa i postigao tri gola.

Osmajlićev primjer je jedan od rijetkih na crnogorskoj fudbalskoj sceni...

„Mislim da se vremena mijenjaju i drago mi je zbog toga. Sve više momaka koji igraju fudbal paralelno se školuju... Mislim da je to pravi put, jedini put, jer, kao što sam rekao, fudbal je pun izazova i uvijek treba misliti o budućnosti. Može da se nađe vrijeme za sve, sada postoje i odjeljenja sportske Gimnazije za srednjoškolce, veliki broj privatnih univerziteta, sa olakšanjima i razumijevanjem za sportiste“, ističe Osmajlić.

Biti zaposlen u instituciji kakvo je Ministarstvo finansija i igrati fudbal na najvećem nivou u Crnoj Gori nije lako...

„Kada smo radili u vanrednim uslovima, zbog koronavirusa, imali smo dežurstva. Tako sam bio dežurni

ponedjeljkom, nakon posla put u Plav, treninzi utorak i srijeda, pa nazad u Podgoricu, na dežurstvo u četvrtak, pa ponovo u Plav petkom, utakmice subotom ili nedjeljom... Bilo je naporno, ali dinamično i zabavno, na kraju i uspješno, jer smo prošle sezone ušli u Prvu ligu, a u jesenjem dijelu prvenstva imali sasvim dobar učinak za povratnika“, kaže Osmajlić.

Ove zime bilo je, priznaje, drugačije...

„Imali smo baš dosta posla u ministarstvu, puno radno vrijeme... Saigrači su bili na pripremama u Budvi, ja nisam mogao... Ali, biću tu u prvenstvu, da pomognem što najviše budem mogao“, ističe Osmajlić.

Iako je stekao diplomu na Fakultetu političkih nauka, a uskoro će postati i magistar, planira i da se školuje za trenera...

„Imam to u planu, sačekacu još neko vrijeme, da dobijem uslov da preskočkim Uefinu C licencu i krenem od naredne faze. Volim fudbal, želio bih i da ostanem na neki način u fudbalu i sportu, kao trener, sportski radnik...“, zaključuje Osmajlić.

Ivan Novović: Crnogorskom fudbalu je potrebno još više obrazovanih i vrijednih ljudi

Ivan Novović je jedan od najiskusnijih crnogorskih prvligaških fudbalera, bivši omladinski i mladi reprezentativac, dvostruki šampion Crne Gore, osvajač Kupa, sa čak 28 mečeva na međunarodnoj klupskoj sceni, u dresu Zete i OFK Titograda.

Iza sebe ima i iskustvo igranja u Rusiji, u Krasnodaru, sa 31 godinom daleko je od kraja karijere...

O budućnosti nakon fudbala mislio je na vrijeme – diplomirao je na Fakultetu za sportski menadžment Univerziteta Donja Gorica.

„Kada sam se vratio iz Rusije, prije desetak godina, odlučio sam da nastavim školovanje. Sportski menadžment je bio, čini mi se, logičan izbor, jer sam cijelog života u sportu, a planiram i da ostanem“, kaže Novović.

S obzirom na to da je profesionalni fudbaler, studiranje je morao da prilagodi obavezama...

„Profesori i kompletan Univerzitet imaju razumijevanja za sportiste, i oko predavanja i oko polaganja ispita. Profesori su, između ostalih, i ljudi koje poznajem iz fudbala, kao moj sadašnji trener Nikola Rakojević, Niko Raičković, Kosta Goranović... To mi je olakšalo studiranje, mogao sam sve da postignem i mislim da sam napravio pravu stvar“, kaže Novović.

Iskusni vezista ohrabruje sve mlađe kolege da razmišljaju na isti način...

„Šteta je što se više ne koriste mogućnosti studiranja u današnjem vremenu, jer zaista može da se nađe vrijeme za sve. Uvijek je potrebno imati alternativu, jer fudbal donosi mnogo neizvjesnosti“, ističe Novović.

Crnogorskom sportu, kaže Novović, nedostaje stručnog, obrazovanog kadra...

„Druga karijera“ – odlična ideja i projekat

Sindikata profesionalnih fudbalera Crne Gore pokrenuo je projekat „Druga karijera“, koji se bavi edukacijom fudbalera i daje im smjernice prilikom odlučivanja čime da se bave kada prestanu da igraju fudbal. U sklopu projekta potpisan je ugovor sa Fakultetom za menadžment iz Herceg Novog, koji ima mogućnost za kompletno on-line školovanje, a po kome će članovi SPCFG imati 30 odsto, a članovi njihovih porodica deset odsto popusta na školarinu.

„To je odlična ideja, koju je potrebno maksimalno promovisati. To je velika šansa za fudbalere da krenu dobrim putem, jer život poslije fudbala mora da postoji. Karijera ne traje dugo, godine brzo prođu, a vrijeme je nemoguće nadoknaditi. Bilo bi sjajno kada bi u ponudi za studiranje bio neki odsjek koji ima veze sa sportom, jer mislim da bi to privuklo veći broj fudbalera i sportista uopšte“, ističe Novović.

„Sport je odavno postao industrija, mi, čini mi se, zaostajemo u razvoju i za zemljama oko r u ž e n j a . Znam da je u svakom poslu najvažnija praksa, ali nauči se dosta tokom studija i usavršavanja, stvori se početna osnova... Sviđa mi se kako trenutno radi Budućnost, koja je okupila bivše igrače koji vole klub, angažovala ih

da rade sa mladima na terenu, koja usvaja neke standarde koji su odavno prisutni. Međutim, fudbal zahtijeva mnogo rada, ne samo na treninzima, već i u 'pozadini', nove ideje, promociju, marketing... Moj utisak je da smo mi, generalno, jaki na riječima, a kada je potrebno da se zasuku rukavi i krene na posao, tu zapnemo... Zato je neophodno da se što više obrazovanih i vrijednih ljudi uključi u fudbal i sport uopšte, i zato je veoma važno da što više mladića, uz fudbalsku karijeru grade i akademsku“, ističe Novović.

Sebe, kaže, vidi u fudbalu i kada završi karijeru, a osim diplome sportskog menadžmenta, ima i planove da završi trenerske škole sa Uefinom licencom.

„Imam B licencu, nastaviću svakako. I trenerski posao je veoma kompleksan, tako da ima šta da se nauči i na tom polju“, zaključuje Novović.

KAMERUNAC IZ ZETE ALFONS DENIS SOPO JEDAN JE OD STRANACA SA NAJDUŽIM STAŽOM U TELEKOM 1. CFL

Majka mi je govorila - ne oslanjaj se samo na fudbal, moraš da imaš alternativu

Alfons Denis Sopo - profesionalni fudbaler i diplomirani građevinski inženjer, već pet godina igra fudbal u Crnoj Gori

Kamerunski internacionalac Alfons Denis Sopo jedan je od stranaca sa najdužim stažom u Telekom 1. Crnogorskoj fudbalskoj ligi - četiri godine je nosio dres pljevaljskog Rudara, a sada već drugu sezonu brani boje Zete.

Ne radi se, međutim, o „običnom” fudbaleru, „prototipu” kakvi su aktuelni u današnjem fudbalu.

Ovaj 35-godišnji momak iz Jaundeja je vrlo zanimljiva, živopisna ličnost, pravi poligolota i intelektualac, sa interesovanjima i vještinama a koje sežu van fudbalskog pravougaonika.

Sopo je, naime, uspio da za kratko vrijeme ovlada našim jezikom, čime je značajno olakšao komunikaciju sa saigračima, stručnim štabom, ali i svima u Crnoj Gori, a vjeruje da će po završetku igračke karijere moći da se posveti svojoj drugoj ljubavi - zgradama, građevinama uopšte, o čemu je učio na studijama u Ukrajini i Francuskoj.

Alfons Sopo - fudbaler, ali i diplomirani građevinski inženjer...

- Fudbal je, naravno, moja prva ljubav, ali da se bavim samo fudbalom - nije bila opcija. Majka mi je uvijek govorila da moram da imam alternativu - šta, na primjer, ako slomim nogu? To mi je uvijek bilo na umu i trudio sam se da uz fudbal „guram” i studije - priča Sopo u razgovoru za „Fer Igru”.

Rođen u Kamerunu, živio u Francuskoj, a igrao fudbal u Ukrajini (Niva Vinica), Moldaviji (Nitru, Kostuleni, Dačja), sada i u Crnoj Gori - Sopo je pravi fudbalski „globtroter”.

Studije je počeo u Francuskoj, nastavio i završio u Ukrajini - uporedo iz profesion-

alni fudbal.

- Nije bilo lako, ali za sve je najvažnija volja. Dešavale su se situacije da istovremeno imam trening i neki praktičan rad na fakultetu, a to je zaista teško objasniti - treneru da moram na fakultet, ili profesoru da moram na trening. Ali, uvijek sam iznalazio način - priča Sopo.

Njegova druga ljubav je građevina...

- Kada arhitekta nacrtava kako treba da izgleda, na primjer, neka zgrada, onda ja izlazim na „teren” - i koordiniram radove. Volim zgrade, komplikovane „građevine”, sve što ima veze sa fizikom, matematikom, računicom. Mnogo je to različitih stvari i to je ono što volim i čime ću se, nadam se, baviti kada završim fudbalsku karijeru - ističe Sopo.

Slično je, kako kaže, i sa jezicima -

Želim trofej sa Zetom, zajedno možemo do uspjeha

Alfonse Sopo već drugu sezonu nosi dres Zete. San mu je, kako kaže, da na Trešnjići osvoji trofej, a ove sezone prilika je u Kupu.

- Stigli smo do do polufinala, tri utakmice su do pehara. Neće biti lako, vidjećemo kakav će biti žrijeb, rivali su takođe jaki imaju svoje ciljeve i planove, ali želimo sa se odmjerimo i da pokušamo da ispišemo istoriju, jer Zeta još nema trofej u Kupu. Naš prioritetni cilj je, naravno, da izađemo na evropsku scenu.

Zeta je prvi dio sezone završila na petom mjestu, sa dva boda manje od četvrtoplasirane Podgorice, pet manje od trećeplasirane Sutjeske.

Sopo je u prvom dijelu sezone odigrao devet utakmica - tačno 900 minuta, a Zetu je na polusezoni preuzeo novi trener, Ratko Dostanić.

- Svaki novi trener donosi neke nove ideje i novu filozofiju, na nama igračima je da se što prije naviknemo. Imamo pravu grupu igrača, atmosfera je sjajna, krasi nas veliko zajedništvo. I samo tako - svi zajedno, možemo do velikog uspjeha - zaključuje Sopo.

najvažnija je volja...

- Talenat je važan, ali nije presudan. Igrajući u Ukrajini brzo sam naučio njihov jezik, ukrajinski koji je sličan ruskom, a u Moldaviji nisam morao da učim jezik, koji je sličan rumunskom - jer, mnogi pričaju ruski - kaže Sopo.

Čudni fudbalski putevi tako su ga, jula 2015, doveli u Crnu Goru.

Da bi se to ostvarilo, morao je da obuče dres moldavske Dačje, sretne se sa crnogorskim igračima i trenerima.

- U Dačji sam igrao sa Krkotićem i Golobovićem, a trener nam je bio Dejan Vukićević. Ipak, mene je preporučio Žarko Lučić, trener golmana. Tako sam stigao u Pljevlja.

Četiri godine je Sopo nosio dres Rudara, odigrao preko 100 utakmica u Telekom 1. Crnogorskoj fudbalskoj ligi.

- Lijepo mi je bilo u Pljevljima, lijepo mi je u Crnoj Gori uopšte, nikada nisam imao neki problem. Volim da se družim s ljudima, komunikativan sam, i mislim da mi to pomaže da se lakše prilagodim kada negdje dođem.

O Crnoj Gori, kako ističe, nije znao previše.

- Znao sam, naravno, za Crnu Goru, za Jugoslaviju koja se raspala, za državu koja se zvala Srbija i Crna Gora. Čuo sam i za Balkan. Ali, neke detaljne informacije nisam imao. Kaže da je crnogorski fudbal sve ozbiljniji.

- Možda nedostaje malo onog vrhunskog kvaliteta, ali to je i normalno. Infrastruktura je sve bolja, barem otkada sam ja tu, liga je sve ozbiljnija.

Sopo je stigao u Crnu Goru kao defanzivni vezni, sada je uglavnom štoper...

- Ne sjećam se koji je to bio meč dok sam bio u Rudaru, trener Edis Mulalić me je vratio na mjesto centralnog defanzivca, od tada sam sve više i više u odbrani. Igrao sam i desnog beka, uglavom igram sve što treneri od mene traži.

A Sopo, s obzirom na pozne igračke godine (35), razmišlja šta nakon karijere, ali za sada ne razmišlja da bude trener.

- I za to su potrebne škole, treba dosta vremena.

Budućnost je već viđena na tronu,
ima 18 bodova više od Dečića

DRUGI DIO SEZONE U TELEKOM 1. CFL

Šampion praktično odlučan, žestoko za Evropu i opstanak

Prolječni dio šampionata u Telekom 1. Crnogorskoj fudbalskoj ligi (startovala 18. februara) biće, kao nikada do sada, lišen neizvjesnosti kada je u pitanju borba za titulu.

Vodeća Budućnost je, naime, krenula sa čak 18 bodova prednosti u odnosu na drugoplasirani Dečić, 19 više od trećeplasirane Sutjeske, što je apsolutni zimski rekord i samo bi nevjerovatan splet okolnosti, nagli pad u formi mogao Podgoričane da odvoji od šampionskog pehara.

Bez obzira na astronomsku prednost, tim koji predvodi Mladen Milinković nije

ništa prepustio slučaju, pa je najvažniji dio zimskih priprema proveo u Antaliji, gdje je imao kvalitetne sparing-utakmice sa kvalitetnim klubovima, uglavnom sa istoka Evrope. U tim „plavih“ se vratio mladi napadač iz OFK Titograda, 19-godišni Marko Mrvaljević (zamijenije Panajotisa Moraitisa, koji je otišao), pa treba očekivati da će trener Milinković kroz igre u prvenstvu polako spremati tim za evropske izazove na ljeto, najvjerovatnije kvalifikacije za Ligu šampiona.

Ako je borba za titulu vjerovatno odlučena, neizvjesnosti neće faliti kada je u

pitanju borba za plasman Evropu, kao i na dnu, gdje se vodi velika bitka za opstanak.

Sudeći po tabeli, čak pet timova konkuriše za dva mjesta koja preko prvenstva vode u novoformirano takmičenje Uefe, Ligu konferencija.

Dečić je najveće iznenađenje i apsolutni hit prvog dijela prvenstva – drugo mjesto na tabeli najbolji je plasman tima iz Tuzi u samostalnoj Crnoj Gori. Kako bi zadržali jesenju formu i prvi put u istoriji izborili plasman na evropsku scenu Tuzani su pojačali tim dovođenjem golmana Andrije Dragojevića, veziste Jovana Nikolića i

napadača Admira Adrovića, a iz Poljske je stigao krilni fudbaler Elmir Maloku.

Trećeplasirana Sutjeska je za petama Dečiću, a tim iz jesenjeg dijela sezone Nikšićani su osvježili dvojicom stranaca – stigli su Slovenac Rene Mihelič, koji ispisao zavidnu biografiju nastupajući za Maribor, slovenačku reprezentaciju, klubove u Portugalu, Bugarskoj, Izraelu, Mađarskoj i Indiji, a novi igrač je i Brazilac Kaike Augusto, najbolji strijelac drugoligaša Bokelja u jesenjoj polusezoni.

Osim Dečića (31 bod) i Sutjeska (30) za plasman na evropsku scenu na proljeće će se boriti i Podgorica (27), Zeta koja je uz kazneni bod ostala na 25, kao i Iskra (24).

Podgorica, najmlađi prvligaš, sa jednim od najmlađih trenera (43-godišnji Milorad Peković) pokušaću da nevjerovatan progres od datuma osnivanja, 2014. godine, kruniše istorijskim plasmanom u kvalifikacije za LE. Peković će do ovog cilja pokušati da dođe sa mladim timom, a najveće pojačanje takođe je mladi fudbaler – 19-godišnji doskorašnji kapiten omladinske reprezentacija Crne Gore Petar Vukčević.

Zeta je evropske ambicije proklamovala angažovanjem iskusnog trenera iz Srbije Ratka Dostanića, nekadašnjeg stratega Crvene zvezde, kao i povratkom dokazanog golgetera Petra Orlandića, dok se Iskra i sa šeste pozicije, uz šest novih fudbalera i „kosturom“ tima koji je isti kao jesenas nada prošlogodišnjem uspjehu, kada je prvi put u istoriji zaigrala u nekom međunarodnom takmičenju.

Jezero i Rudar imaju po 22 boda i po trenutnom pogledu na tabelu, boriće se za direktan opstanak, bez baraža. Od direktnog opstanka nije odustao ni OFK Titograd, koji ima pet bodova manje od njih, a posljednjeplasirani Petrovac sa samo 12 bodova vjeruje da neće ispasti iz lige, već da će spas pokušati da nađe u doigravanju.

Rudar je doveo sedam novih fudbalera, ali mnogo važnije za Pljevljake su promjene u upravi kluba. Dvostruki crnogorski šampion i četvorstruki osvajač Kupa imao je mnogo finansijskih problema u prvom dijelu sezone, čak je i nastavak takmičenja u jednom momentu bio doveden u pitanje, ali sam boravak u Antaliji na zimskim pripremama možda je najava vedrijeg proljeća.

U aprilu i maju čeka nas i rasplet u Kup takmičenju, a u polufinale su se plasirali Budućnost, kao najveći favorit, te tri ekipe koje još nisu osvajale najmasovnije takmičenje u samostalnoj CG – Iskra, Zeta i Dečić.

BILANS ZIMSKOG PRELAZNOG ROKA U TELEKOM 1. CFL U SEZONI 2020/21

BUDUĆNOST

Došli: **Andrija Ražnatović** (Petrovac), **Marko Mrvaljević** (OFK Titograd).
Otišli: **Ivan Bojović** (OFK Titograd), **Panajotis Moraitis** (bez kluba), **Petar Vukčević** (Podgorica), **Petar Vuković** (Jezero), **Bogdan Obradović** (Iskra).

DEČIĆ

Došli: **Jovan Nikolić** (Podgorica), **Andrija Dragojević** (Alaškert, Jermenija), **Admir Adrović** (Sutjeska), **Mladen Zeljković** (Napredak Kruševac, Srbija), **Endrit Sefa** (Otrant Olimpik), **Elvir Maloku** (Olimpija, Poljska), **Milun Joković** (Kom).
Otišli: **Damir Ljuljanović** (Balkani, Kosovo), **Ivam Mijušković** (Petrovac).

SUTJESKA

Došli: **Rene Mihelič** (Maribor, Slovenija), **Augusto Korea** (Bokelj).
Otišli: **Admir Adrović** (Dečić), **Filip Mitrović** (Bačka, Srbija), **Damir Kojašević** (Feronikeli, Kosovo).

PODGORICA

Došli: **Petar Vukčević** (Budućnost), **Kohei Kato** (Iskra).
Otišli: **Jovan Nikolić** (Dečić).

ZETA

Došli: trener **Ratko Dostanić**, **Petar Orlandić** (slobodan igrač), **Andrej Pupović** (Vršac, Srbija).
Otišli: trener **Dejan Roganović**, **Kodo Nijavedi** (Vlaznija, Albanija), **Aleks Jamoa** (?), **Hrvoje Rizvanović** (Rudar).

ISKRA

Došli: **Filip Rosandić** (slobodan igrač), **Blagota Marković** (Kopar, Slovenija), **Ivan Đorić** (Voždovac, Srbija), **Stevan Luković** (Budućnost Dobanovci, Srbija), **Miloš Bakrač** (Zira, Azerbejdžan), **Bogdan Obradović** (Budućnost), **Mirko Tanjević** (Kom), **Luka Krkeljić** (Budućnost).

Otišli: **Srđan Blažić** (kraj karijere), **Miloš Lakić** (kraj karijere), **Kohei Kato** (Podgorica), **Bogdan Mandić** (OFK Titograd), **Alija Krnić** (Javor, Srbija), **Vuk Orlandić** (Kom), **Aldin Adžović** (Arberija, Kosovo).

JEZERO

Došli: **Mamadu Mendi** (OFK Titograd), **Petar Vukčević** (OFK Titograd), **Petar Vuković** (Budućnost), **Deniz Brizuela** (Argentina).
Otišli: **Nikola Lekić** (?), **Nikola Trmušić** (?), **Aleksandar Raković** (?), **Danilo Vukićević** (Berane), **Lazar Vučićević** (Kom).

RUDAR

Došli: **Ljubomir Đurović** (Rad, Srbija), **Dušan Živković** (Rad, Srbija), **Za-karija Suraka** (Železničar Pančevo, Srbija), **Nikola Vukotić** (?), **Lazar Baltić** (Budućnost), **Hrvoje Rizvanović** (Zeta), **Stefan Dajević** (Igallo).
Otišli: **Miljan Vlajsavljević** (Lirija, Kosovo), **Marko Mujović** (Arsenal Tivat), **Amar Kaltak** (?).

OFK TITOGRAĐ

Došli: **Bogdan Mandić** (Iskra), **Ivan Bojović** (Budućnost), **Masato Šimokava** (Ibar).
Otišli: **Marko Mrvaljević** (Budućnost), **Miloš Kalezić** (Vlaznija, Albanija), **Petar Vukčević** (Jezero), **Mamadu Mendi** (Jezero).

PETROVAC

Došli: **Marvedo** (Bokelj), **Ivan Mijušković** (Dečić), **Ljubomir Đurović** (slobodan igrač), **Drago Bumbar** (Apolonija, Albanija), **Misa** (Japan), **Danilo Bračanović** (Mornar), **Petar Mališić** (Grbalj), **Adnan Bašić** (Slovačka).
Otišli: **Sava Mugoša** (Viljnus, Litvanija), **Nenad Vujović** (Grbalj), **Andrija Ražnatović** (Budućnost), **Stefan Savić** (?), **Pavle Savković** (?), **Nikola Stojanović** (?), **Milovan Ilić** (Igallo).

Telekom 1. Crnogorska fudbalska liga „broji“ 14. sezonu. Iako mnogi osporavaju njen kvalitet, žale se na infrastrukturu i stanje u kojem se nalaze pojedini klubovi, iz takve lige prosto izviru priče koje se pamte...

Prije četiri i po godine, u jednom broju „Fer Igre“, objavljena je priča o Ivanu Jablanu. „Zanimanje – golgeter“, bio je naslov storije o igraču koji je postizao golove u svakoj od dotadašnjih 10 sezona CFL-a.

Jablan je igrao još tri sezone u eliti, sve dok nije napunio 39 godina i prešelio se u drugoligaški Bokelj, ali je impresivan učinak u međuvremenu uspio da poveća na 13 sezona u CG eliti u kojima je postizao golove.

Ovih dana, jedna druga legenda CFL-a prijeta da ga prevaziđe.

Zove se Milan Đurišić – debitovao je 12. avgusta 2006. godine u prvoj ikada odigranoj utakmici u eliti u samostalnoj Crnoj Gori, kada je pomogao Budućnosti da pobijedi Rudar u Pljevljima sa 2:0, a deceniju i po kasnije još uvijek je aktivan na domaćim prvoligaškim terenima, u dresu Iskre.

Popularni Micko jedini je aktivni fudbaler koji je postizao golove u svakoj od prethodnih 13 sezona Telekom 1. CFL, a ove sezone juri „kotu“ 14. Ostala mu je cijela polusezona da postigne barem jedan

FUDBALER ISKRE JEDINI JE AKTIVNI IGRAČ KOJI JE POSTIZAO GOLOVE U SVAKOJ OD PRETHODNIH 13 SEZONA PRVE LIGE, OVOG PROLJEĆA TRAŽI GOL I U 14. SEZONI

MILAN ĐURIŠIĆ

legenda CFL-a

„Naravno da sam imao drugačija nadanja i ambicije, kao svaki fudbaler želio sam u inostranstvo, ali kada sam već toliko ostao“, ponosan sam na preko 60 golova i sve ostale brojke i rekorde, priča Milan Đurišić koji je 2011. šest mjeseci nosio dres Rijeke, a sve ostalo vezano mu je za CFL

gol.

- Ne znam da li da slavim ili da tugujem zbog tog podatka - kaže u šali Đurišić u razgovoru sa „Fer Igru“.

Potom se uozbiljio:

- Naravno da je

Đurišić prije 14 godina u dresu Budućnosti

Iskra je ozbiljan klub, raste iz sezone u sezonu

Već dvije pune sezone Milan Đurišić nosi dres Iskre i akter je najvećih uspjeha danilovgradskog kluba u istoriji – trećeg mjesta osvojenog prošle sezone, plasmana u pretkolo kvalifikacija za Ligu Evrope, pobjede u Andori za prolaz u 1. kolo kvalifikacija... Kaže da je Iskra prava sredina za njega.

- Dvije godine sam tu i siguran sam da sam napravio pravi izbor. Iskra je klub koji raste iz dana u dan, tome sam svjedočio od početka, već nekoliko godina je standardni prvoligaš, a prošlog ljeta smo napravili najveći uspjeh u istoriji kluba. Vjerujem da ćemo to ponoviti i ove sezone, iako smo 6. na polusezoni - želimo ponovo u Evropu, a šanse imamo i preko Kupa. Radi se o zdravoj sredini, svako radi svoj posao najbolje što zna i uz malo sreće mislim da možemo da napravimo prave stvari u nastavku sezone.

san svakog igrača da napravi transfer u inostranstvo, da napravi stepenicu više u karijeri. Naravno da sam i ja sam imao takva nadanja i ambicije. Ipak, kada

se to nije ostvarilo i kada sam već toliko ostao u našoj ligi - drago mi je što sam uspio da u Crnoj Gori ostavim trag, a brojke i rekordi sigurno gode. Preko 60

golova dao je Đurišić noseći dresove matične Budućnosti, Koma, Mladosti (sadašnjeg OFK Titograda), Lovćena, Mogrena i sada Iskre.

- Ponosan sam na svaki od postignutih golova, jer nisam klasičan napadač, čak sam i najčešće igrao na poziciji desnog beka. Golovi, ako ništa drugo pokazuje koliko trajem, a trajaću još – ističe sada 33-godišnji fudbaler.

Uprkos svemu, oprobao se u inostranstvu – kao talentovanog fudbalera, nekadašnjeg omladinskog reprezentativca SCG i mlade reprezentacije Crne Gore, Đurišića je 2011. godine angažovala Rijeka. Za tim sa Kantride odigrao je desetak utakmica u šampionatu Hrvatske, ali se već na polusezoni vratio u Mladost – kako kaže, isključivo na svoj zahtjev... Zbog toga, međutim, i danas žali.

- Mnogo puta sam razmišljao o tome. Rijeka je veliki klub, bio je

Milan Đurišić
sada u
dresu Iskre

Ranije je bilo više publike, a to je pokazatelj da se igrao bolji fudbal

Kao neko ko je odigrao svaku od 14 sezona u Telekom 1. Crnogorskoj fudbalskoj ligi, ko je postizao golove 2006, pa 2020. godine – onda je i najpozvaniji da uporedi kakav se fudbal igrao tada, a kakav se igra sada.

- Definitivno je infrastruktura mnogo bolja nego na početku, svako kolo se prenosi makar jedna utakmica i sigurno to diže ligu na viši nivo. Ali, isto mislim da je kvalitet fudbala bio veći u tim prvim sezonama. Jednostavno, moje je mišljenje da je bilo mnogo više nekih zvučnih imena. Na kraju, mnogo više publike je bilo na stadionima, a možda je to i glavni pokazatelj kada se igrao bolji fudbal - istakao je Đurišić.

to pravi trenutak za mene u tom trenutku, imao sam 24 godine. Možda bi bilo sve drugačije da sam ostao, a imao sam važeći ugovor još godinu dana - prisjeća se Đurišić.

- Ali, bio sam u godinama kada sam mislio da sam 'popio' svu pamet svijeta i mislio sam da je za mene bolje da promijenim sredinu. Da sam imao ovu pamet, vjerovatno bih postupio drugačije, ali ne mora da znači da bih bio u pravu. Vjerovatno je ovako moralo da bude i ko zna zašto je to dobro.

Godinama je Đurišić bio u vrhu najbolje ocijenjenih igrača naše lige, potencijal o kojem se pričalo, često je bio na korak od inostranog angažmana...

- Mislim da sam imao nekoliko odličnih sezona poslije kojih sam zasluživao još neki inostrani angažman, ali to je fudbal. Jednostavno, mnogo kockica mora da se posloži da bi se otišlo preko granice, a sreća je jedan od ključnih faktora - kaže na kraju.

IZBOR ZA NAJBOLJI TIM 2020. GODINE

De Brujne dobio najviše glasova, Mesi i Ronaldo 14. put

Crnogorski fudbaleri izabrali Ibrahimovića i Modrića

I ove godine Sindikat profesionalnih fudbalera u Crnoj Gori organizovao je glasanje za najbolji tim svijeta.

U glasanju su učestvovali fudbaleri iz svih klubova, a njihov izbor je drugačiji od ukupnih rezultata.

U idealnom timu po izboru iz Crne Gore su:

Golman – **Alison Beker** (Liverpool, Brazil)

Odbrana – **Serhio Ramos** (Real Madrid, Španija), **Virdžil van Dajk** (Liverpool, Holandija), **Trent Aleksander-Arnold** (Liverpool, Engleska).

Vezni red – **Kevin de Brujne** (Mančester siti, Belgija), **Tijago Alkantara** (Bajern/Liverul, Španija), **Luka Modrić** (Real Madrid, Hrvatska).

Napad: **Lionel Mesi** (Barselona, Španija), **Kristijano Ronaldo** (Juventus, Portugal), **Robert Levandovski** (Bajern, Poljska), **Zlatan Ibrahimović** (Milan, Švedska).

WORLD 11

Uprkos specifičnoj situaciji, u godini koja je prvo blokirala, pa promijenila fudbal i sport, kao i svijet, FIFA i FIFPro su odlučili da ne prekidaju tradiciju – 16. put izabran je najbolji tim godine, u izboru fudbalera.

Tačno 15.878 igrača širom svijeta učestvovalo je u anketi, koju je organizovao FIFPro, a sprovedli nacionalni sindikati-udruženja.

Kada su se sabrali glasovi, idealnih 11 za 2020. godinu čine:

GOLMAN

Alison Beker
(Liverpool, Brazil)

ODBRANA

Trent Aleksander-Arnold
(Liverpool, Engleska)
Alfonso Dejvis
(Bajern, Kanada)
Virdžil van Dajk

(Liverpool, Holandija)
Serhio Ramos
(Real Madrid, Španija)

VEZNI RED

Tijago Alkantara
(Liverpool/Bajern, Španija)
Kevin de Brujne
(Mančester siti, Belgija)
Džošua Kimih
(Bajern, Njemačka)

NAPAD

Robert Levandovski
(Bajern, Poljska)
Lionel Mesi
(Barselona, Argentina)
Kristijano Ronaldo
(Juventus, Portugal)

Kristijano Ronaldo i Mesi su 14. put uvršteni u najbolji tim godine, dok je Serhio Ramos dobio to priznanje 11. put u karijeri.

Najviše glasova dobio je,

Najboljih ženskih 11: Niko kao Vendi Renar

FIFPro je i ove godine izabrao najbolji tim ženskog fudbala za 2020. godinu, iako je većina nacionalnih takmičenja prekinuta zbog pandemije koronavirusa. U najboljem timu našle su se:

GOLMAN

Kristijana Endler (PSŽ, Čile)

ODBRANA

Mili Brajt (Čelsi, Engleska)
Lusi Bronz (Mančester Siti/Lion, Engleska)
Vendi Renar (Lion, Francuska)

VEZNI RED

Barbara Bonansea (Juventus, Italija)
Veronika Bokete (Milan/Juta Rojals, Španija)
Delfin Kaskarino (Lion, Francuska)

NAPAD

Pernila Harder (Čelsi/Volfsburg, Danska)
Tobin Hit (Mančester junajted/Portland Torns, SAD)
Vivijana Miedema (Arsenal, Holandija)
Megan Rapino (OL Rein, SAD)

ipak, Kevin de Brujne, ispred Alisona Bekera i Ramos.

Došlo se, tako, do zanimljive situacije – Manuel Nojer je bio četvrti na po broju glasova, ali nije mogao do idealnog sastava, u konkurenciji Alisona.

Najveća konkurencija je bila između dva asa Bajerna – Alfonso Dejvis je nadmašio Davida Alabu za samo 275 glasova.

Dejvis (20) je tako postao treći najmlađi fudbaler koji je došao do najboljeg tima – mlađi od njega bili su samo Kilijan Mbape i Matajs de Liht. Dejvis je postao prvi igrač iz Sjeverne Amerike koji je ušao na ovu prestižnu listu.

Tijago Alkantara je 11. igrač iz Španije u idealnom timu godine – samo Brazil ima više, 12 njih.

Bajern je postao treći klub po broju igrača u najboljem timu godine – ima ih 13, a neprikosnoveni su Barcelona (51) i Real

Madrid (47)

Prošle godine idealni tim činili su Alison Beker, Virdžil van Dajk, Matajs de Liht, Marselo, Serhio Ramos, Eden Azar, Frenki de Jong, Luka Modrić, Kilijan Mbape, Lionel Mesi i Kristijano Ronaldo.

WORLD 11

GOALKEEPER
C. ENDLER

DEFENDERS
L. BRONZE
W. RENARD
M. BRIGHT

MIDFIELDERS
D. CASCARINO
B. BONANSEA
V. BOQUETE

FORWARDS
P. HARDER
V. MIEDEMA
T. HEATH
M. RAPINOE

POWERED BY FIFPRO & FIFA

Akcija FIFPRO: Stop rasizmu na društvenim mrežama

Evropska komisija je u decembru predstavila pravni okvir, po kome bi giganti kao što su Fejsbuk i Tviter mogli da plate milijarde eura, ako ne zaustave širenje uvredljivog sadržaja, uključujući i govor mržnje, na svojim platformama

FIFPRO je pokrenuo inicijativu prema Evropskoj uniji da se stvori ambijent za borbu protiv uvreda na rasnoj osnovi putem društvenih mreža.

Platforme, poput Instagrama, Fejsbuka i Tvitera su neizostavan dio života i aktivnosti fudbalera i spotista, ali i poligon za razne komentare uvredljivij sadržaja, često anonimnih korisnika.

Zvijezda Mančester junajteda Markus Rašford otkrio je nedavno da je dobio uvredljive poruke na rasnoj osnovi, nakon remija sa Arsenalom, iste neprijatnosti doživjeli su njegovi saigrači Antoni Marsijal i Aksel Tuanzebe, igrač Čelsija Ris Džejs, vezista VBA Romejn Sojers.

“Čovječanstvo i društveni mediji na najnižem nivou”, napisao je Rašford, a reagovao je i princ Vilijam, koji je predsjednik Fudbalskog saveza Engleske porukom:

“Ovo mora da se zaustavi”.

Evropska komisija je u decembru predstavila pravni okvir, po kome bi giganti kao

što su Fejsbuk i Tviter mogli da plate milijarde eura, ako ne zaustave širenje uvredljivog sadržaja, uključujući i govor mržnje, na svojim platformama.

Pripremljen je i Zakon o digitalnim uslugama.

Istraživanje Udruženja fudbalera Engleske je pokazalo da je više od 40 odsto igrača u Engleskoj preko društvenih mreža dobijalo uvredljive poruke na rasnoj osnovi, a ista iskustva imaju i ostali sportisti širom svijeta.

Ujedinjena i odlučna akcija sportista, njihovih predstavnika, javnih ustanova i kompletne sportske industrije je potrebna da bi se zakonski akti sproveli u djelo, kaže Jonas Baer-Hofman, generalni sekretar FIFPRO.

“Fudbaleri koji javno i stalno otkrivaju i ukazuju na anomalije društvenih mreža pomažu da javnost bude upoznata. Svi oni će dobijati našu snažnu podršku kako bismo ukazali da nedostatak brige i zaštite koje pružaju vlasnici platform društvenih mreža.

Akcija i nacionalnih i međunarodnih vlasti je neophodna, kako bi te kompanije pročitale svoje platforme i otklonile i mogućnost da se na njihovim platformama širi mržnja i rasna netrpeljivost. Mi smo spremni i da pomognemo kompanijama da stvore bezbjedno okruženje i za fudbalere, ali i za sve korisnike”, kazao je Baer-Hofman.

On je rekao i da fudbalski svijet mora da se mijenja.

“Koliko je, recimo, trenera u engleskoj Premijer ligi pripadnika etničkih manjina? Koliko je takvih ljudi u menadžmentima klubova? Postoji problem rasne, pa i polne nejednakosti. Mnogo toga nije kako treba, ali problem društvenih mreža je trenutno veoma bolan. Mi moram da reagujemo, a ne da slušamo fudbalere koji iznose bolne istine. Mi moramo da im pomognemo, ali ne samo njima, već i zajednici. Ljudi koji su imali sreću da ne osjete rasnu diskriminaciju moraju da budu prvi koji će da se bore”, kazao je Baer-Hofman.

U cilju borbe protiv namještanja utakmica – jednog od najvećeg, ako ne i najvećeg problema svjetskog fudbala, FIFPRO je instalirao aplikaciju za pametne telefone - Red Button (Crveno dugme).

Aplikacija Crveno dugme dozvoljava igračima da anonimno prijave pokušaj namještanja ishoda mečeva.

Aplikacija je jednostavna, dostupna je preko FIFPRO-a i nacionalnih sindikata fudbalera.

O potencijalnim sumnjivim radnjama biće obavještene lokalne vlasti, kao što je tužilaštvo ili policija.

Takođe, FIFPRO može izvještaje da proslijedi Fifi na istragu.

Izvještaj Univerziteta u Liverpoolu pokazao je da aplikacija Crveno dugme ima bolju efikasnost od svih sličnih programa, kakve imaju UEFA, Jedinica za teniski integritet, Ministarstvo sporta Italije.

Publikacija koju je izdao Univerzitet u Liverpoolu naveo je neke prednosti aplikacije Crveno dugme:

- garantuje anonimnost: aplikacija pruža maksimalnu zaštitu identiteta igrača. Eksperti Interpola su pokušali, ali nisu uspjeli da ustanove odakle dolazi prijava o potencijalnom namještanju mečeva i opisao je kao bezbjednu „alatku“.

- Aplikaciju koriste samo fudbaleri, što

CRVENO DUGME

Prijavi pokušaj namještanja mečeva

povećava kvalitet informacija koje se dijele.

- Izvještaju pokazuju da 83 odsto igrača vjeruje da FIFPRO i nacionalni sindikati/udruženja fudbalera mogu da ih zaštite.

- „Mogu da uvjerim igrače da je aplikacija bezbjedna“, kazao je profesor Dejvid Forest, sa Univerziteta u Liverpoolu.

- „Ako želite da prijavite neregularnosti budite ubijeđeni da tehnologija sprečava svakoga da sazna vaš identitet. Čak i ako izgubite vaš telefon, ili bude ukraden, ne postoji trag da ste ikada koristili ovu aplikaciju“.

- Profesor Forest je rekao da je aplikacija „veoma laka za upotrebu i vrlo efikasna“.

- „Vašu anonimnu prijavu će vidjeti nezavisno tijelo, koje nije fudbalsko, a koje odabere vaš nacionalni sindikat ili udruženje.

Odgovornost tog tijela biće da sprovodi istragu ili prebaci sprovođenje istrage nekom drugom organu. Možete da budete ubijeđeni da će vaša informacija biti uzeta u obzir i, ako je moguće, upotrijebljena za borbu protiv namještanja ishoda mečeva“, rekao je Forest.

Igrači koji žele da koriste Crveno dugme mogu da u aplikaciju ubace fotografije, audio-video snimke...

FIFA se obavezala da će „alarm“ koji je upućen preko aplikacije Crveno dugme biti smatran kao validan.

„Ohrabrujem sve igrače da instaliraju aplikaciju i da učestvuju u čišćenju fudbala. To je nešto što svi dugujemo fudbalu, ali je od vitalne važnosti i da se sačuva sopstvena reputacija i fudbalski integritet“, kazao je Forest.

Ljudi koji su promijenili fudbal i svijet

99-ke

Učast 25. godišnjice uvođenja Bosmanovog pravila, zakonskog akta koji je promijenio svijet fudbala i napravio ga onakvim kakvim danas jeste, FIFPRO je odao počast fudbalerima i fudbalerkama koji su prevazišli sve prepreke

da bi ostvarili ljudske slobode i prava, čime su promijenili živote svojih kolega i inspirisali generacije koje dolaze.

DŽIMI HIL

On je bio predsjednik Udruženja fudbal-

era Engleske i na njegovu inicijativu promijenjen je sistem plaćanja igrača.

To se dogodilo 1961. godine. Do tada je najveća maksimalna zarada fudbalera iznosila 20 funti nedjeljno.

Hil, koji je tada bio igrač Fulama, uspio

Džimi Hil

Žan Mark Bosman

je da ubijedi vlasti Velike Britanije da fudbaleri budu u istom rangu kao i ostali zaposleni, odnosno da budu plaćeni onoliko koliko njihovi „poslodavci“ smatraju da zaslužuju.

Njegov saigrač Džoni Hejns je postao prvi fudbaler koji je dobio platu od 100 funti nedjeljno.

Hil je bio i inicijator promjene bodovanja u fudbalu – da se za pobjedu dobijaju tri boda, što je u Engleskoj uvedeno 1981. godine.

Preminuo je 2015. u 87. godini.

DŽORDŽ ISTAM

Engleski fudbaler je 1960. godine promijenio sistem transfera u nacionalnim okvirima, koja su bila na snazi od 1893. godine. On nije želio da potpiše ugovor sa Njukaslom, a u starim pravilima stajalo je da klub ne mora da pusti igrača da pređe u drugi klub ukoliko Fudbalski savez Engleske (FA) procijeni da mu je klub u kome trenutno igra dao dovoljno dobru finansijsku ponudu.

Istam je odbio to što mu je Njukasl ponudio, želio je u Arsenal i nije počeo sezonu. Njukasl je, ipak, u oktobru odlučio da mu dozvoli da ode u drugi klub, Arsenal je za njega platio 47,5 hiljada funti.

Istam je predao slučaj civilnom sudu, koji je 1963. godine presudio u njegovu korist, Njukasl je morao da vrati novac Arsenalu, a od tada je ukinut tzv. „sistem zadržavanja“.

ŽAN MARK BOSMAN

Malo poznati belgijski fudbaler sproveo je revoluciju u fudbalu, tako što je zbog njegovog slučaja, Evropska unija naložila da fudbaleri dobiju status kakav imaju ostali radnici u okviru Euro zone.

To je značilo da igrači iz zemalja članica EU ne mogu da imaju status stranca u okviru EU, a dozvoljeni su i transferi bez obeštećenja nakon isteka ugovora.

99-KE

The 99ers – tako popularno zovu američku reprezentaciju u ženskom fudbalu.

Amerikanke su 1999. godine, na trećem Svjetskom prvenstvu, osvojile prvu titulu i postale zvijezde u SAD.

Njihova popularnost je bila enormna, igračice poput Mie Ham, Kristin Lili i Mišel Akers postale super-zvijezde, a ta generacija se smatra glavnim pokretačem razvoja ženskog fudbala širom svijeta.

Zahir Belunis

Džordž Istam

ŽENSKA FUDBALSKA REPREZENTACIJA AVGANISTANA

Djevojke iz Avganistana, zemlje uništene ratovima i podjelama, smogle su prije tri godine snage da progovore o zlostavljanju koje su preživljavale godinama.

One su optužile, a optužbe su i dokazane, čelnike Fudbalskog saveza da su ih seksualno zlostavljali.

Kalida Popal, koja je bila kapiten nacionalnog tima, govorila je u ime saigračica, svjetski mediji su prenosili njene riječi, čelnici FS Avganistana su smijenjeni, neki su završili u zatvoru...

ZAHIR BELUNIS

Belunis, francuski fudbaler alžirskog porijekla, igrao je u nižim ligama Francuske i Švajcarske, prije nego što se 2007. preselio u Katar i potpisao za El Džaiš.

Tri godine kasnije želio je da napusti klub i zemlju, zbog dugovanja.

Međutim, prema zakonima Katara izlazne vize mogu da izdaju ili Vlada ili kompanija (klub) u kome je radnik (fudbaler) zaposlen.

Našao se „zarobljen“ u Kataru, a FIFA je odbila da se uključi, jer se Belunis za pomoć obratio Vladi Katara, a ne svjetskim fudbalskim autoritetima.

On se obratio za pomoć Pepu Gvardioli i Zinedinu Zidanu, ambasadorima Mundijala 2022. godine.

Nakon 19 mjeseci borbe dobio je izlaznu vizu. Priznao je da je planirao da ilegalno napusti zemlju, kazao je da je želio da izvrši samoubistvo, a i odao se alkoholu.

ALFONSO DEJVIS

DJEČAK IZ IZBJEGLIČKOG KAMPA

Rođen je u izbjegličkom kampu, a za njegov dolazak u Bundesligu plaćena je najveća cifra u historiji za igrača iz američke MLS lige.

Bajern je za igrača Vankuver Vajtkapsa - Alfonsa Dejvisa – platio čak 17 miliona funti u januaru 2019. godine, u Minhen je stigao sa 18 godina, a za dvije sezone je postao fudbalska senzacija, kao i prvi igrač iz Sjeverne Amerike koji se našao u najboljem timu svijeta.

Nevjerovatan životni put imao je Dejvis do najveće scene. Rođen je u Gani 2000. godine u izbjegličkom kampu, jer su njegovi roditelji su morali da bježe iz svoje domovine zbog Drugog liberijskog građanskog rata.

Njegova majka Viktorija prisjeća groznih detalja.

“Morali ste gaziti preko mrtvih da bi došli

do hrane”, rekla je, a otac Debe je dodao:

“Bilo je strašno i opasno. Morali smo sa sobom da nosimo oružje kako bismo preživjeli, a nismo htjeli da pucamo. Bilo je jako teško, svu hranu morali smo da platimo. Ljudi su umirali od gladi. Zamislite da vas zatvore u kontejner i uzmu ključ, morate živjeti u tom kontejneru i ne možete pobjeći, eto kako je bilo”.

Iz Gane su dobili azil u Kanadu, u Edmonton, spasili živote i počeli nove.

Alfonso je za publikaciju „Player’s Tribune“ ispričao svoju životnu priču.

“Moja priča je posvećena ljudima koji sumnjaju u sebe. Kada pogledate da igram za Bajern iz Minhena mislićete da sam oduvijek bio sjajan fudbaler, ali nije tako. Kada sam zaigrao za Edmonton mučio sam se, u mlađim kategorijama i nekako sam se snalazio, ali u prvom timu sam udario u

zid. Oduvijek sam želio da budem fudbaler u Evropi, a kada pogledate tamo dominiraju momci iz Brazila i Argentine. Zašto? Pa, tamo nije tako hladno. Još se nisam navikao na snijeg... Rođen sam 2000. godine u izbjegličkom kampu u Gani, moji roditelji su iz Liberije i nikada nismo videli snijeg. Kada je prvi put pao u Edmontonu, izašao sam napolje u majici i šorcu! Dodirnuo sam, bio je hladan, ubrzo su moji roditelji izašli i slikali ga”, sjeća se Dejvis.

Odrastati kao stranac u tuđoj zemlji nikada nije bilo lako, a Alfonsu je sport pomogao da se socijalizuje.

“Kada smo došli u Edmonton morali smo da se naviknemo na sve. Stanovanje, posao, škola, prijatelji, sve. Bio sam tih i sramežljiv, a kroz sport sam upoznao moje vršnjake. Igrao sam fudbal, košarku, odbojku, bavio se atletikom, čak sam probao

On je pravi sportista i sjajna osoba

Trener Karl Robinson (43), bivši igrač Vulvsa, Noriča i Sanderlenda, jedan je od najzaslužnijih za Dejvisov razvoj - dao mu je priliku u Vankuveru i napravio od njega drugog najmlađeg igrača u historiji MLS lige.

“On je pravi sportista i ima sve što je potrebno. Ponekad jednostavno napravi teške zadatke, a onda zabrlja na jednostavnim. Ali to je samo stvar koncentracije. U početku je bio jako mršav, ali kad je prešao nekoliko protivničkih igrača i ostali treneri su vidjeli isti potencijal koji sam i ja vidio u njemu”, priča njegov tadašnji trener Robinson i dodaje: “Sjajna je osoba, voli da pleše i pjeva. Njegovim roditeljima zaista treba čestitati kakvog su čovjeka odgojili”.

Za reprezentaciju Kanade Alfons je debitovao sa šesnaest godina, odmah nakon što je dobio državljanstvo i tako postao najmlađi igrač koji je igrao za prvu ekipu kanadske reprezentacije. Osim Bajerna htjeli su ga i Manchester Junajted, Čelsi i Liverpool, ali je bavska ponuda bila najveća.

anke mlađem bratu i mlađoj sestri. Jednog dana poslije škole, drug me je pozvao na probu za Edmonton Internešnals i ja sam pristao. Bio sam mnogo nervozan i počeo sam loše, ali čim je prvi dribling prošao, sve je bilo bolje i trener nam je kasnije saopštio da smo prošli probu i bili smo oduševljeni”, kaže Dejvis.

Usljedio je poziv od prijatelja koji je promenio sve.

“Nije mi bilo jasno zbog čega se to desilo. Edmonton Strajkersi su bili posljednji u ligi, ali mi je drago što sam otišao jer je taj čovek moj sadašnji agent. Nik Huzej. On je za vrlo kratko vrijeme promenio stvari u timu i postali smo mnogo bolji. Meni je bio više od trenera.

Davao mi je hranu, vozio me na trening i sa treninga, gledao me je kao da sam njegovo dijete. Dok sam bio u Strajkersima sa 11 godina sam dobio poziv Sent Nikolas akademije i nastavio da treniram, a 2015. godine odlazim u Vankuver Vajtkepsu”

Vankuver je bio član MLS lige, mlađi Alfons je odmah izborio mjesto blizu

prvog tima. Nije, međutim, sve išlo kako treba...

“U aprilu 2016. godine sam vezao neke baš loše utakmice i saigrač Pa Modo Ka mi je prišao i rekao da moram da budem jak u glavi jer samo takvi uspiju. On je igrao u Evropi i zna mnogo o fudbalu, ali sam mislio da je to samo fraza. Poslušao sam ga, nisam klonuo duhom i stvari su se stvarno popravile. Tako sam jednom na treningu uspio da predriblam kapitena i samo sam čuo: Ooooooooooooooooooooo! Mršavi klinac iz Edmontona je upravo ponizio kapitena. Mislio sam da će me ubiti... Ipak, 15. jula sam potpisao ugovor sa prvim timom i već sutradan smo išli u Orlando gdje je bilo 22.000 ljudi. Pri rezultatu 2:2, trener mi kaže: ‘Alfonso, zagrij se, ulaziš’. Zaledio sam se. Ostalo je još 14 minuta, a ja sam obukao dres i bio spreman. Kako je lopta krenula ka meni ugledao sam defanzivca i pomislio: ‘Bože, ovaj će me pregaziti’. Ipak sam uspio da spustim loptu i da šutnem, a iako lopta nije ušla dala mi je mnogo samopouzdanja. Za tren oka sam postao standardan prvotimac”, sjeća se Alfonso.

U Vankuveru i cijeloj MLS ligi izdvojio se talentom...

“Postigao sam osam golova za Vajtkepsu i Bajern Minhen je poslao ponudu za mene. Kada te Bayern traži, prihvataš. Više nisam bio onaj stidljivi klinac, znao sam gdje idem i šta ću da radim. Kada sam došao u Bayern više nisam bio nervozan, htio sam da im svima pokažem da sam spreman za fudbal na najvišem nivou. Osvojio sam dvije titule, dva Kupa, Ligu šampiona i naslov najboljeg debitanta Bundeslige, ali ma koliko vremena proveo u Njemačkoj, Sjeverna Amerika će uvek biti moj dom. A vjerujte mi, dobre stvari će dolaziti, ja sam tek počeo”, kaže Alfonso Dejvis.

i hokej. Roditelji mog druga su bili vlasnici klizališta i dozvolili nam da klizamo kada god želimo. Izgledao sam kao Bambi na tom ledu. Mada, ja nikada i nisam želio da igram hokej, već fudbal. Sa ocem sam gledao Čelsi i divio sam se Didijeu Drogbi i Mišelu Esijenu”, kaže Dejvis.

Pored sporta, mali Alfonso je imao i druge obaveze.

“Moji roditelji su imali naporne poslove i uglavnom radili po čitav dan, čak i noću. Oni nisu mogli da priušte bebisiterku, pa sam ja mijenjao pelene i pjevao uspav-

A FIFPRO MEMBER

KONTAKTIRAJTE NAS

Džan 14, 81000 Podgorica
Tel: +382 20 513 531
Fax: +382 20 513 531
info@spfcg.org
spfcg@t-com.me

PREDSJEDNIK SPFCG
ŽELJKO JANOVIĆ
+382 68 813 451
zeljko.janovic@spfcg.org

GENERALNI SEKRETAR
VLADO KRSMANOVIĆ
+382 68 813 426
vladimir.krsmanovic@spfcg.org

ADVOKATI
FILIP JOVOVIĆ
+382 67 406 460
ALEKSANDAR KOVAČEVIĆ
+382 69 369 101
advokati@spfcg.org